

[Poul Nielson]

le laves på, da alt det her blev diskuteret tidligere i år, nemlig sådan, at de virksomheder, der har et særlig stort konkurrencebelastende energiforbrug, skal have en relativt større refusion. Derfor ser systemet ud, som det gør. Den diskussion, der har været om det, har sådan set været forfejlet. Havde vi lavet et refusionssystem, der ikke så sådan ud, kunne vi bedre have forstået diskussionen om skadelige virkninger konkurrencemæssigt.

Når det gælder industrien og virkningerne af det her, vil jeg ikke undlade at gøre opmærksom på en overordentlig morsom artikel i Information i dag, som jeg vil opfordre meget til at man læser. Jeg må sige, at det var absolut på tide, at der kom lidt humor ind i denne sag, og selv om det sker på den sidste dag i den lange debat, så vil vi da i hvert fald gerne kvitere for, at der er plads til sådan noget.

Afgifter af den art, vi nu beslutter i Danmark og som man kan kalde ressourcebelastningsafgifter, er efter vores mening noget, der er kommet for at blive, og kommentaren fra flertallet til meget af diskussionen i forhold til erhvervslivet og disse krav er, at det er på tide, at også juridiske personer opfatter sig selv som samfundsborgere.

Med vedtagelsen af disse lovforslag kommer der gang i energipolitikken over en bred front. Vi fastholder udviklingen i det spor og i det perspektiv, der ligger i »Energi 2000«, og vi synes, det af den grund er en god dag for dansk energipolitik.

Vi opfordrer naturligvis til, at man stemmer for disse lovforslag.

Flemming Hansen (KF):

Jeg er naturligvis som alle andre yderst subjektiv i denne sag, men jeg må da sige, det næsten var en fornøjelse at høre hr. Poul Nielsons tale, som jo i virkeligheden var én kæmpe undskyldning for hans deltagelse i dette politiske makværk, som er til umådelig skade for dansk erhvervsliv og til stor gene for de danske borgere. Ja, hr. Poul Nielson gik så langt som til at sige, at han håber, at regeringen vil følge det op i EF, således at udviklingen kan gå i den rigtige retning. Mere tydeligt kan man vel næsten ikke sige, at det, man laver, ikke rigtig duer, men at man håber, regeringen sammen med EF vil redde Socialdemokratiet ud af denne sag.

I den konservative folketingsgruppe synes vi også, det har været en lang debat. Den har taget stort set et år, og vi giver ved denne debat og ved afstemningen et meget klart og rungende nej til disse lovforslag. Vi vil ikke være med til at pålægge de private borgere en ekstra afgift på mellem 200 og 1.000 kr. pr. år – jeg undrer mig lidt over, at debatten ikke har fokuseret mere på det – og vi vil ikke være med til at pålægge erhvervslivet en ny afgift i størrelsesordenen 900 mio. kr.

Hr. Poul Nielson refererede til Information i dag, og det kan jeg sandelig heller ikke lade være at gøre; det var nok politisk klogt af hr. Poul Nielson at gøre det, inden jeg kom til: Netop Information betragter jeg i høj grad som et organ for intellektuelle socialdemokrater som hr. Poul Nielson, og dér står det jo sort på hvidt, at afgiften er omkring 900 mio. kr. for erhvervslivet, hvoraf de 470 mio. kr. betales af en ganske stor gruppe af virksomheder, som har opgjort deres tab af arbejdspladser til 14.800 på grund af dette her.

Jeg har flere gange nævnt for hr. Poul Nielson, at det vil give et meget stort tab af arbejdspladser, og hver eneste gang har hr. Bilgrav-Nielsen svaret for hr. Poul Nielson. Det må hr. Bilgrav-Nielsen selvfølgelig også gerne denne gang, det er klart, men nu har jeg altså gang på gang nævnt det for hr. Poul Nielson; så kan man ikke sige, det ikke er blevet nævnt. Og man når altså i Informations beregninger op til omkring 28.000. Jeg tror måske, det er lidt overdrevet, men et sted mellem 15.000 og 20.000 er jeg helt sikker på at det vil koste.

Jeg tror i virkeligheden, at alle er enige om, at den eneste rigtige løsning på denne sag er en EF-løsning. Jeg synes, det i virkeligheden blev sagt næsten åbenlyst af hr. Poul Nielson. Derfor må vi sige, at noget af det eneste positive, vi kan sige om debatten, er, at den måske ikke har været helt overflødig. Hr. Poul Nielson sagde jo forleden dag, at hvis EF kommer med et forslag i løbet af 1992, som kan træde i kraft i løbet af starten af 1993, så finder hr. Poul Nielson også, det er rigtigt at vente med at indføre erhvervsdelen af CO₂-afgiften til 1. januar 1993. Og hvem ved, om der skulle gå en måned eller tre mere, om det så var en ulykke, at vi ventede og tilsluttede os EF. Naturligvis er det ikke det.